

(136) Ny Kont o. Skrivelse fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:
 Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Bed Overenskomst af 15de Juli 1885 mellem Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og Kjøbenhavns Kommune betræffende Overdragelse til Staten af den saakaldte Dvitzous Bastion til Opførelse af en Bygning for Kunstmuseet, hvilken Overenskomst er godkendt af Lovgivningsmagten — jfr. Rigsdagstidende for 1885—86, Tillæg A., Sp. 1283—92 — har dette Ministerium under Nr. H. 2. — se anførte Sted Sp. 1289—92 — forpligtiget sig til „at foranledige, at Demarkationservitutten, naar Begæring derom fremsættes fra Kommunens Side, hæves samtidig med, at Dvitzous Bastion forlanges overdragen til Staten, for de Kommunes tilhørende Ejendomme paa Sjælland, paa hvilke den endnu hviler — dog med Undtagelse af de Arealer, der henligge under Vandværket, Kommunehospitalet, Blindeinstituttet og Døbstemmeinstituttet, jfr. Lov 6te Juli 1867 § 2 —, mod at Kommunen udsteder Obligation til Statskassen for 100,000 Kr., der afbetales med 4,000 Kr. aarlig i 25 paa hinanden følgende Aar og forrentes med 4 pCt. aarlig af den til enhver Tid Skyldige Sum“.

De ovennævnte 100,000 Kr. bleve straks efter indbetalte til Statskassen af Kjøbenhavns Kommune, der samtidig begærede sig meddelt Deklaration om, at Demarkationservitutten var afløst. Ved den derefter under 23de Juni 1886 af Finansministeriet paa Statskassens Vegne meddelte Deklaration afløstes Demarkationservitutten for de i Deklarationen nærmere angivne, ved Matr. Nr. og Arealstørrelse betegnede, Kjøbenhavns Kommunes tilhørende, inden for Demarkationslinien om Kjøbenhavn beliggende Arealer.

Kjøbenhavns Magistrat har imidlertid gjort gældende, at denne Deklaration ikke kan siges at indeholde en udtømmende Angivelse af de vedkommende Kommunes tilhørende Arealer, idet der blandt disse foruden de udtrykkelig angivne er visse Arealer, som ere udlagte til Gader, Beje eller Grøfter, og som efter Lov 6te Juli 1867 ikke bleve inddragne under den i Loven anordnede Taksation, ligesom der ikke ved senere Udstykninger af takserede Ejendomme har fundet nogen Afløsning Sted for de i lignende Djemed udlagte Arealer. Det vil imidlertid kunne ske, at slige Arealer senere faa en anden Anvendelse, f. Eks. ved Omlægning af Gader, og der kan da opstaa Spørgsmaal om, hvorledes det vil stille sig med Demarkationservitutten i Betragtning af, at disse Arealer ikke ere optagne paa Maalebrevene over de tilstødende Ejendomme og følgelig formelt ikke indbefattede under Deklarationen, saaledes at der ikke foreligger nogen formel Afløsning af Servitutten.

Hvorvidt en saadan overhovedet kan forlanges, kan for øvrigt være tvivlsomt, idet der intet indeholdes i Lov 6te Juli 1867 om, hvorledes der i saadanne Tilfælde skal forholdes; paa den ene Side kan det gøres gældende, at Afløsning ikke kan fordres, i alt Fald ikke for Gadearealers Vedkommende, idet Lovens § 2 bestemmer, at der ved Taksationen af de paagældende Ejendomme skal tages Hensyn til „Omstændigheder, der kunne faa Indflydelse paa Værdiforhøjelsen, altsaa ogsaa til forestaaende Anlæg af Gader og Beje“; men herimod kan paa den anden Side anføres, at Loven gaar ud fra, hvad der ogsaa vil være det sædvanlige, at de ved den i Loven omtalte Plan fastslaaede Gader og Beje skulle have en saa varig Karakter, at der ikke var Grund til at tage Hensyn til den blotte Mulighed af deres Anvendelse til Behyggelse i en fjern Fremtid.

Under disse Omstændigheder vil det retteste derfor vistnok være at antage, at Forholdet med Hensyn til Arealer, der ere henlagte til Gader og Beje, uden at Servitutten for deres Vedkommende er afløst, stiller sig paa lignende Maade som med Hensyn til de Arealer, der den 6te Juli 1867 henhørte til de i Lovens § 2 i Slutningen nævnte offentlige Institutioner, der kun fritages for at erlægge Afsløsningsvederlaget, saa længe de benyttes i Overensstemmelse med vedkommende Institutioners Formaal. Ud fra denne Opfattelse er der imidlertid reist Tvivl om, hvorvidt det ovennævnte Punkt i Overenskomsten af 15de Juli 1885 paa Grund af Hensynet til Lov 6te Juli 1867 § 2 indeholder den for Regeringen fornødne Hjemmel til at udstede en mere omfattende Deklaration end Deklarationen af 23de Juni 1886.